

Съюзът на колекционерите в България решително възразява срещу готвените промени в Наказателния кодекс в частта засягаща опазването на културното наследство.

Съюзът на колекционерите в България настоява да продължи работата по промените в Закона за културното наследство и дори да бъде изготвен изцяло нов Закон, където да бъдат взети под внимание десетките препоръки, направени от представителите на неправителствения сектор.

Съюзът на колекционерите в България пита кое е по-ценно на тази обезлюдяваща държава – предметите или хората? След като за малоценни вещи държавата е готова да разтвори широко вратите на затворите за българския народ, то очевидно предметите са по-важни.

Основанията за подобно твърдение са многобройни и се съдържат в законовата уредба на отношенията в тази област. Ето част от тях.

Критериите за културна ценност, по начина по който са разписани от определението за културна ценност в чл. 7 (1) на Закона за културното наследство, са изключително разтегливи, субективни и неясни.

Санкциите, предвидени срещу българските граждани и в сега действащия Наказателен кодекс спрямо вменените им като престъпни деяния, са изключително тежки и неадекватни – чл. 278.

Предложенията за нов Наказателен кодекс са изготвени от хора, които очевидно нямат никаква представа от същността и сложността на третираната материя. Тяхната цел е да лишат от свобода и права максимален брой образовани и културни български граждани, само защото са си позволили да си купуват книги и картини, както и да пазят сантименталния свят на старите вещи в своите домове.

Прилагаме съответните членове от внесенния в Парламента проект за Наказателен кодекс:

Несъобщаване за културна ценност

Чл. 394. (1) Който открие културна ценност и в продължение на седем дни не съобщи на властта, се наказва с лишаване от свобода до три години или с глоба.

(2) Който, като търси, открие културна ценност и в продължение на седем дни не съобщи на властта, се наказва с лишаване от свобода до четири години и с глоба.

(3) С наказанието по ал. 1 се наказва и длъжностно лице, което не поиска идентификация и регистрация на културна ценност, като съдът налага и лишаване от право по чл. 60, ал. 1, т. 1.

(4) Когато предметът на престъплението по ал. 1 – 3 има особено висока културна, научна или художествена стойност, наказанието е лишаване от свобода до пет години и глоба.

(5) Когато предметът по ал. 1 – 4 е в особено големи размери, наказанието е лишаване от свобода от една до шест години и глоба от десет хиляди до двадесет хиляди лева.

(6) Когато е последвало унищожаване или повреждане на културната ценност, като деецът не е искал и не е допускал това, наказанието е:

1. в случаите по ал. 1 или 2 – лишаване от свобода до пет години и глоба;
2. в случаите по ал. 3 – лишаване от свобода до пет години, глоба от две хиляди до десет хиляди лева и лишаване от право по чл. 60, ал. 1;
3. в случаите по ал. 4 – лишаване от свобода до шест години, глоба от пет хиляди до петнадесет хиляди лева и лишаване от право по чл. 60, ал. 1.
4. в случаите по ал. 5 – лишаване от свобода от една до шест години, глоба от десет хиляди до петнадесет хиляди лева и лишаване от право по чл. 60, ал. 1.
- (7) Деецът не се наказва, когато съобщи за откритата културна ценност и след срока по ал. 1, ако не са настъпили последиците по ал. 6.

Държане на културна ценност

Чл. 395. (1) Който противозаконно държи културна ценност, която не е идентифицирана и регистрирана по съответния ред, се наказва с лишаване от свобода до четири години и с глоба от две хиляди до десет хиляди лева.

(2) Когато:

1. предметът на престъплението представлява национално богатство;
2. деецът държи повече от три културни ценности, които не са идентифицирани и регистрирани по съответния ред, наказанието е лишаване от свобода до шест години, глоба от три хиляди до петнадесет хиляди лева и лишаване от право по чл. 60, ал. 1 или 2, като съдът може да наложи и конфискация до една втора от имуществото на дееца.

Уточняваме, че предложените текстове противоречат на чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията на Република България: (1) Правото на собственост и на наследяване се гарантира и защитава от закона. (3) Частната собственост е неприкосновена.

Не само в плана на иронията ще си позволим да посочим липсата на един основен раздел в проекта за Наказателен кодекс.

Той би могъл да регламентира: 1/ каква наказателна отговорност следва да носи един държавен служител или специалист в съответната област, предложил нов законодателен текст, противоречащ на Конституцията, на вече съществуващите закони, на ратифицираните международни договори; 2/ каква наказателна отговорност следва да носят министрите-вносители и народните представители, превърнали в закон текстове напълно неадекватни на интересите на обществото и неотстояващи конституционните права на гражданите.